

Forgalom- szabályozás Szegeden és a járásban

A Mikszáth Kálmán utcában trolibuszvezeték előtti miatt ideiglenesen „megállni tilos” jelzőtáblákat helyeztek ki. Kéri a járművezetőket, hogy a korlátozást tartsák be, ezzel is segítsék a munkásokat.

A szegedi járás területén jelenleg Üllés és Forráskút között dolgoznak útszelésítésen a KPM Szegedi Közüti Igazgatóságának megbízásából az építők.

Házfelügyelők

A reggeli levegő pirosra csípi az arcokat. A járókelők sietnek, s fázósan bújnak gallérjuk mögé. Az egyik ház kapujában álmos kutya hunyorog utánuk, aztán arább somfordál. Egy férfi befordul a kapualjba, a hóna alatt összehajtogatott papírdobozokat vizsgál. Bent, a világítóudvarban hatalmas faállványok, tövükben egy egész halom doboz hever.

— Összegyűjtöttük, jól jön egy kis mellékkereset — mondja az idősebb asszony, miközben rendezget. — Kéves a nyugdíj. Mindegy, mihez kezd az ember, csak ne szorjúljon adományokra. A férjem ezért segít a papírboltban, telik az idejéből. Harminc éve vagyunk házfelügyelők, a két lányomnak is ez a foglalkozása. Egyikük itt lakik a Károly utcában, gyakran segítünk neki. En főzők az egész családnak, tíz embernek, ezzel a törött karommal.

— A ház a fötérre nyílik. Biztosan ide is jut a forgalomból...

— Hát, igen! A lakókkal nincs baj, csak az albérlőket kell szemmel tartani. Sok hulligán jön be az utcáról. Múltkor többször felszólították álomból az uramat, amikor rájuk szóltam, szemtelenül válaszoltak. Esténként szinte lehetetlen őket elzavarni.

— A ház előtt megállóban ki takarít?

— Rajtuk kívül senki.

A házfelügyelők munkáját gyakran kifogásolják azért, mert úgymond, nem felszoprik, hanem lesöprik a szemétet a gyalogjáróról az útra. Ők ezzel szemben azzal érvelnek, hogy a városzöldkódási vállalat sópróvetőgépeit ritkábban járnak a környékükön, mint máshol. Esete válogatja, mikor ki-nek van igaza.

Annyi bizonyos, hogy a házfelügyelőknek a takarításon kívül is bőven akad dolguk. Ők szedik a lakbért, gondját viselik a közös helyiségeknek, a lakókkal együttműködve segítenek kijavítani a házban adódó műszaki hibákat, felügyelnek a liftre. Egyszóval az ingatlankezelő vállalat felelős-

Ankét az oktató-nevelő munkáról

A Hazafias Népfőnt megyei pedagógiai bizottsága és a megyei tanács művelődésügyi osztálya a tanács nagyszabású konferenciáján tegnap délelőtt ankétot rendezett az 1978-79-es tanévben bevezetésre kerülő nevelési-oktatási tervek végrehajtási feladatairól. Napirenden az általános és középiskolai nevelési-oktatási terv lényeges jellemzői s a végrehajtásból adódó feladatok szerepeltek. Szabó László, az Oktatási Minisztérium általános iskolai főosztályának vezetője előadásában elmondotta: az iskolai a folytonos változás idő-

szakában van. Az 1972-es párttáborozat a 70-es évek végére írta elő a tantervek módosítását, az új tantervek bevezetését. Ezt a jelenlegi tanévvel kezdődően folyamatosan vezetik be, megvalósítva ebben a tanévben elvi szinten a nevelés és oktatás egységét. A gyakorlati megvalósítás ezután következik majd, s mivel előzmények, tapasztalatok nem segítik ezt a munkát, így a feladat nem lesz könnyű.

A nevelési-oktatási terv új követelménye értelmében nemcsak az iskolában eltöltött időben, a tanítási órákon fordítanak figyelmet a tanulók fejlődésére, hanem ez a figyelem kiterjed az iskolán kívüli magatartásukra, életükre is.

Az előadás ismertette a nevelés-oktatás alapelveit is: a nyitottság, az iskolai élet demokráziája, a tevékenység szervezése, a motiválás a korszerű pedagógiai technológia és a folyamatos ellenőrzés és értékelés elvét.

Az ankét második naponként dr. Kovács Józsefné, a pedagógiai bizottság elnöke tartott korrekciót a szülői munkaközösségek tartalmi irányító szerepe és módszerei a családi légkör alakításában, a szülői érdeklődés felkeltése az iskolai munka iránt címmel.

A rendezvényen jelen volt Szabó G. László, a megyei tanács elnökhelyettese, dr. Turgonyi Lajosné, a megyei pártbizottság munkatársa Vánusz Istvánné, a szegedi városi pártbizottság munkatársa, Zelenka Jánosné, a Hazafias Népfőnt Országos Tanácsának munkatársa és Pádár Lászlóné megyei úttörőelnök. A megjelenteket dr. Müller Józsefné, a megyei tanács osztályvezetője köszöntötte.

Színházi változásaink

Várható volt, hogy a magyar színházi élet közelmúltban lezajlott, folyamatban levő (kilátásba helyezett) változásai nem múlnak el visszhangtalanul. Bár a történetek frissek még, a szakma alig alhatott rá, a közönség meg jószereivel csak ezután tapasztalhatja, mit is érnek a különböző mozgások ott, ahol a csata végeredményben eldőlt, az előadásokon — az első reflexiókat a bizalom, a bátorító szó, az elégedett fejbólintás jellemzi. Sőt, az években megszibb, visszafelé is tájékozódó, összefüggéseket, folyamatokat kitapintó analízis sem késett soká, mint a szeptemberi Nagyvilágban Koltai Tamás cikke (Kezdet vagy folytatás?), mely az 1977-78-as szezon mérlegére feltezi színházi életünk egész elmúlt évtizedét.

1988 tájéka tehetjük azoknak a változásoknak a kezdetét — írja — amelyek eredményeként most lezárhatjuk a közelmúlt átmeneti, mégis döntőnek bizonyult fejlődési szakaszát. Abban az évben végző a színművészeti főiskolán Székely Gábor és Zsambéki Gábor, rendez meg a Nemzeti Művelődési Intézetben Koltai Tamás cikke (Kezdet vagy folytatás?), mely az 1977-78-as szezon mérlegére feltezi színházi életünk egész elmúlt évtizedét.

1988 tájéka tehetjük azoknak a változásoknak a kezdetét — írja — amelyek eredményeként most lezárhatjuk a közelmúlt átmeneti, mégis döntőnek bizonyult fejlődési szakaszát. Abban az évben végző a színművészeti főiskolán Székely Gábor és Zsambéki Gábor, rendez meg a Nemzeti Művelődési Intézetben Koltai Tamás cikke (Kezdet vagy folytatás?), mely az 1977-78-as szezon mérlegére feltezi színházi életünk egész elmúlt évtizedét.

1988 tájéka tehetjük azoknak a változásoknak a kezdetét — írja — amelyek eredményeként most lezárhatjuk a közelmúlt átmeneti, mégis döntőnek bizonyult fejlődési szakaszát. Abban az évben végző a színművészeti főiskolán Székely Gábor és Zsambéki Gábor, rendez meg a Nemzeti Művelődési Intézetben Koltai Tamás cikke (Kezdet vagy folytatás?), mely az 1977-78-as szezon mérlegére feltezi színházi életünk egész elmúlt évtizedét.

mint negyven éve előadatlant dadaista abszurdját. A cezurát egyszerre jelöli ki osztársadalmi fejlődésünk, és az ettől nem függetleníthető szemléletváltozás — folytatja Koltai Tamás —, amely a filmművészethez képest kissé megkésztet a színházban is éreztetni kezdi hatását. Az események 1988-as egybeesése lehet véletlen, de a belső, minőségi változások általános fölgyorsulása már a tendenciát jelzi. Megélnék a vitaszellem: 1971-ben az „irodalomcentrikus” és „színházcentrikus” színházról, 1973-ban — a Royal Shakespeare Company vendégjátéka után — a struktúráról, 1975-ben az értékrend átalakulásáról. Egyik vita sem mondvasínált. Az első a rendező funkcionális előretérését jelzi, a második a fejlődést gátoló szerkezeti-szerkezeti béklyókra hívja föl a figyelmet, a harmadik azzal a szembeütközéssel kezdődik, hogy néhány határozottan új és tehetséges törekvés jelentkezik, zömmel vidéki műhelyekben és zömmel fiatalabb évfolyamú rendezők jóvoltából. Hogy mitől volt feszültség? Az ellentét a kényelmes, megnyugtató válaszokat kereső és a kényelmetlen, nyugtalanító kérdéseket fölvető színház között feszül. A polgári színház tartalmi és formai örökségét közpolgári szinten konzerváló fölfogás áll szemben a jelen társadalmának szellemi-világnézeti színvonalára törekvő, a kort ellentmondásaiban kifejező színházzal. Vagyis az apologetikus színház a szembeütközéssel, így nem véletlen, hogy az új erők a sekélyes operettek épülő szórakoztatási láncolat létezését ki-„forradalmi” heveséssel. Nem a fővárosi nagyszínházakat tehát, és nem Kicsinyített, vidéki másolataikat. Aligha várható el ugyanis,

hogy egy átlagigények kiszolgálására berendezkedett és ebben a minőségében jól prosperáló vállalkozás önként földjára megszerzett pozícióit. Sokkal könnyebb a semmiből teremteni valamit, mint megváltoztatni a meglévőt. Sokkal könnyebb községet nevelni, mint átnevelni. Sokkal könnyebb társulatot szervezni, mint újraszervezni. S egy valódi etikai és esztétikai értékrendnek engedelmessé válni sokkal könnyebb becsületesen rákérdezni a konfliktusokra, mint szándékosan elkerülni a válságköveket.

Koltai Tamás cikke természetesen nem vállalkozott a jelen hazai színházának teljes áttekintésére. Jobbára fennsíkokon mozog, kiragadott példái is tendenciózusak, négy-öt rendező alig valamivel több produkcióját sorakoztatja bizonyítékként: nem a vidék-fővárosi ellentétéről van szó, nem a fiatalok és öregek közti demarkációs vonal a tűzfésze színházi életünk ellentmondásainak, hanem a „szellemi profilok” közti különbségek a változások rugói. Amiképpen a szovjet Ljubimov betört a vígszínházi stílus körletébe, Bűn és bűnhődésével szívet verve, áldásos vihart aratva a kulisszák között és túl — hasonlóképpen megérett a helyzet a mi színházaink szellemi arculatának szembesítésére is, arra, hogy megfelelő konzekvenciák szülessenek. Koltai írásának konkrét szegedi utalásai kimerülnek az egyetemi színpad egykori Az óriáscecsemőjének megidézésében. Közvetve azonban sok érvényeset kihallani belőle a mi helyi viszonyainkra, ezért ajánljuk jó szívvel a szűkebb szakma falain belülieknek, sőt a kívülieknek is. Legalább tájékozódásképpen, mi minden történt az elmúlt években hazai színházainkban.

N. L.

Ma és holnap Bohémélet a Kísszínházban

Mint tavasszal beszámoltunk róla, a Szegedi Nemzeti Színház operatársulata az azzal a céllal mutatta be Kecskeméten Puccini operáját, a Bohéméletet, hogy valamikor késő ősszel, ha átadják új rendeltetésének, a Szabadság Zoltán vezényli. A pénteki premier szereplői: Réti Csaba, Gyimesi Kálmán, Vághegyi Gábor, Gregor József, Berdál Valéria, Karikó Teréz, Kenesey Gábor, Juhász Józsa, Martinék Csaba. Szombaton Vargha Róbert, Takács Sándor, Vághegyi Gábort, Szakály Pétert, Vámosy Evát, Bajtay Horváth

rendezte előadást, melynek díszleteit az azóta elhunyt Sándor Lajos, jelmezelt Vághegyi Ilona tervezte. A kecskeméti bemutatót Pál Tamás dirigálta, ezúttal az első szereposztást Szalatsy István, a másodikat Várady Zoltán vezényli. A pénteki premier szereplői: Réti Csaba, Gyimesi Kálmán, Vághegyi Gábor, Gregor József, Berdál Valéria, Karikó Teréz, Kenesey Gábor, Juhász Józsa, Martinék Csaba. Szombaton Vargha Róbert, Takács Sándor, Vághegyi Gábort, Szakály Pétert, Vámosy Evát, Bajtay Horváth

A cím: Frankfurt

Könyvek kamionban

Csütörtökön kamionban útnak indulnak azok a könyvek, amelyek hazánk könyvkiadását képviselik a világ egyik legjelentősebb szakmai seregszemléjén, az október 18-án megnyíló Frankfurti Nemzetközi Könyvvásáron. A magyar könyvkiadás minden eddiginél gazdagabb válogatást mutat be a korábbiaknál nagyobb területen. Mintegy 2600 kötetet állítunk ki 240 nemzetközileg kiadók is — országaik elmúlt két évi kiadványainak legjavát mutatjuk be, it.

A magyar társulat újdonságai a tavalyi indult Corvina-könyvek sorozatáig eddig megjelent kötetek, amelyek hazánk társadalmi kulturális politikai életéről adnak képet a külföldi olvasóknak. A frankfurti könyvvásáron ez alkalommal már a jövő évi nemzetközi gyermekévi rendezésük. Külön tárlatban mutatják be a résztvevők — így a magyar kiadók is — országaik elmúlt két évi kiadványainak legjavát mutatjuk be, it.

Árubemutató a KSZV-nél

Acs S. Sándor felvétele

Az 6-zi vendéglátó napok keretében tegnap, csütörtökön kószolással és vásárlással egybekötött árubemutatót tartott a Szegedi ELIKER a KSZV üzleterejében. A Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat hídegkonyhai és cukrásztermékeiből közel 15 ezer forint értékű vásároltak meg a gyár dolgozói. Az érdeklődő háziasszonyoknak Vukoszlavlev Vlad mesterszakács marvarázta el a bemutatott termékek elkészítési módját. Felvételünket a bemutató készítették

Fogorvosok centenáris kongresszusa

Háromnapos kongresszussal emlékezik meg fennállásának 100. évfordulójáról a magyar fogorvosok egyesülete. A Semmelweis Orvostudományi Egyetemen csütörtökön megkezdődött tanácskozáson több mint 400 hazai és 100 külföldi szakember vesz részt.

Az ülésen nyújtották át 40. sz egyesület munkájában három évtizede tevékenykedő szakembernek az elismerő

bronz emléklapokat; az egyesület Kende, illetve Balogh-emlékérmével öt fogorvos, a Körmöczi Pályadíjjal pedig hét fiatal kutatót jutalmaztak kiemelkedő szakmai munkáért.

Ezt követően megkezdődtek a tudományos előadások, amelyek középpontjában a fog- és szájbetegségek megelőzése áll.

Jámbor Ernő